

Nr 146.

Av herr **Olsson** i Ramsta, *angående ökad utlåning från egna-
hemslånefonden.*

Årliga maximiutlåningen från egnahemslånefonden är enligt beslut av 1920 års riksdag bestämd till 12,000,000 kronor, varav högst en tredjedel får disponeras till lån för bostadslägenheter och resten till lån för jordbrukslägenheter.

I Kungl. Maj:ts proposition om tilläggsstat till riksstaten för år 1922, utgifter för kapitalökning, bil. 3, har föreslagits en förhöjning för 1922 i ovanberörda maximiutlåningsbelopp med 1,000,000 kronor att användas för utlämnande av lån för bostadslägenheter.

Av föredragande departementschefens yttrande i ärendet framgår, att vid fördelningen av statslånen för 1922 ansökningar från låneförmedlare föreläge till belopp överstigande tillgängliga lånemedel beträffande jordbrukslägenheter med 1,479,000 kronor och beträffande bostadslägenheter med 5,375,000 kronor. Departementschefen framhåller därjämte, att ytterligare ansökningar torde vara att förvänta under årets lopp. Enligt vad jag har mig bekant hava numera efter ovannämnda fördelning ingivits ansökningar om sammanlagt 600,000 kronor, varav 500,000 kronor för jordbrukslägenheter och 100,000 kronor för bostadslägenheter. De icke tillgodosedda låneanspråken uppgå sålunda redan nu till mellan 7 och 8 miljoner kronor.

Den av Kungl. Maj:t föreslagna höjningen i maximiutlåningsbeloppet med endast 1,000,000 kronor förslår tydligen ingalunda för ett nöjaktigt tillgodoseende av det föreliggande behovet. Egnahemsbildningens stora sociala och nationalekonomiska betydelse gör det enligt min mening i hög grad önskvärt att icke i brist på medel massor av helt visst väl-motiverade låneframställningar måste avvisas. Det synes mig vara så

mycket mera angeläget att under rådande arbetslöshet i möjligaste mån söka tillgodose nämnda lånebehov som därigenom arbets- och utkomsttillfällen skulle komma att skapas, dels genom själva den byggnadsverksamhet som möjliggöres genom egnahemslåns erhållande och dels beträffande jordbrukslägenheter genom att det egna hemmet även för framtiden ger utkomstmöjligheter åt innehavaren.

Med hänsyn till det anförda anser jag, att den av Kungl. Maj:t föreslagna ytterligare utlåningen bör höjas till 4,000,000 kronor, motsvarande ungefär hälften av icke tillgodosedda framställda låneanspråk, och torde detta belopp böra delas lika mellan jordbruks- och bostadslägenheter.

Jag hemställer alltså, att riksdagen måtte,

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må under 1922, utöver förut medgiven utlåning av intill 12,000,000 kronor, disponera ett ytterligare belopp av intill 4,000,000 kronor såsom lån från egnahemslånefonden, varav 2,000,000 kronor för jordbrukslägenheter och 2,000,000 kronor för bostadslägenheter,

dels ock såsom kapitalökning för samma fond å *tilläggsstat* för 1922 anvisa ett *reservationsanslag* av 5,200,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1922.

Gustaf Olsson
i Ramsta.